Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67–74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng, chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ Chiến-sự : 2 trận đánh lớn ở Quảng-Đức và Kiến-Hòa ★

★ Đại-Hàn : lại có âm-mưu đảo-chính ★ Nga Sô : Kút-Xép nhượng-bộ Trung-Cộng và phục-hồi danh-dự cho Xít-ta-lin.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 9
Năm thứ 1u — Số 2.467
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ BA 12-3-1963
17 tháng Hai (Âm-lịch)

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH
Tổng-Thư-Ký Tòa-Soạn : TỪ-CHUNG
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6
Tòa-Soạn và Trị-Sự 86 đường Lê-Lợi — Saigon

Nóng dữ khắp nơi

các phòng mạch đắt khách

SAIGON.— Mấy hôm nay thời tiết bắt đầu nóng dữ khắp cả nước. Theo bản nhật trình của Nha Khí Tượng ngày 9-3 thì nhiệt độ ở các nơi đều lên cao như sau (độ cao nhất và độ thấp nhất) : Saigon 35 độ 7 và 24,5. Đà lạt 29,8 và 16,8. Nha Trang 28,2 và 20,8. Huế 28 6 và 19,3.

Trong lúc đổi mùa, các chứng bịnh nóng sinh sản rất nhiều nhất là ở trẻ con. Các phòng mạch đều đắt khách.

TIN CHIẾN SỰ

Nhiều trận đánh lớn

★ 40 ĐỊCH CHẾT VÀ BỊ THƯƠNG Ở QUẢNG - ĐỨC
★ TẠI KIẾN - HÒA TA HY SINH 26, BỊ THƯƠNG 25.
★ 3 MÁY BAY CÙNG NGỘ NẠN TẠI QUẢNG - NGÃI

QUẢNG NGÃI. — Hôm 9-3, một chiếc phi cơ quan sát Mỹ, bị rớt cách 60 cây số phía bắc Tây ninh Quảng Ngãi. 1 phi công Mỹ và 1 phi Công Việt Nam bị mất tích. Ngày 10, một phi cơ trực thăng H. 21 của Mỹ bị đụng cây rớt cách chiếc phi cơ trên 300thước. Cũng ngày nói trên, 1 trực thăng Mỹ tới nơi nói trên cũng bắt buộc hạ cánh vì máy trục trặc.

— KIẾN HÒA : Hồi 9 giờ ngày 9-3, một lực lượng Dân vệ quân Công Hòa đi hành động bị lọt ổ phục kích của Việt Cộng. Quân ta hăng hái đánh trả lại. Sau đó khu chiến đã thoát cho viện binh tới tiếp viện. Kết quả sơ khởi : Ta 26 chết, 25 bị thương, mất 28 vũ khí cá nhân đủ loại. Tổn thất của địch chưa rõ.

PHONG ĐINH — Hồi 4 giờ chiều 10-3, 1 phi cơ vận tải Mỹ bị trúng đạn của Việt Cộng cách Cần Thơ 9 cây số. Phi cơ bị trúng đạn thường một lá và phi công bị thương nơi đầu nhưng phi cơ vẫn trở về căn cứ được bình yên.

PHÚ-BỔN.— Khoảng 7 giờ 45 tối 9-3, chiến đoàn ra đi từ Tuy Hòa đến Lộ Đức, bị Việt-cộng phục kích ở khoảng cách Chợ-Rẫy 23 cây số. Kết quả : 3 jeep bị hư hại nặng. Ta 7 chết, 10 bị thương và mất 2 súng garant, 2 Thompson và 1 súng colt. Hay tin,tiểu khu Phú Bổn mở cuộc hành quân truy kích địch.

QUẢNG ĐỨC.—Khoảng 2 giờ ngày 8-3, 1 trung đội Bảo An hoạt động đã chạm súng với Việt cộng tại phía Tây Tây Nam quận Kiến Đức. Kết quả : Ta bị thương 3. Địch 40 chết và bị thương được đồng bọn mang đi. Ta thu được 2 súng trường mas 36, hơn hai trăm đạn.

Xem tiếp Q trang 4

LUẬT - SƯ

Nguyễn-v-Huyền

Thủ lãnh Luật - sư đoàn niên khoá 1963-1964

SAIGON. — Sáng qua 10-3-63, tại Pháp Đình Saigon đã có cuộc bầu cử Thủ lãnh luật sư đoàn niên khóa 1963-1964.

Cuộc bầu cử đã kéo dài tới mãi giữa trưa. Kết quả luật sư Nguyễn văn Huyền ở Mỹ Tho đã được đa số tín nhiệm bầu làm Thủ lãnh niên khóa.

Không hề có quyết định

hoãn đóng cửa 23 nhà thuốc

SAIGON.— Vài hôm nay có tin loan truyền là Bộ Y Tế đã tạm hoãn lệnh đóng cửa 23 nhà thuốc Đông Y ở Chợ Lớn cần tội dùng thuốc Tây phá và thuốc giả. Các tin trên nói số là 23 nhà thuốc kia đã nhận được thông báo về việc tạm hoãn đóng cửa và hiện nay họ vẫn tiếp tục hành nghề.

Sáng qua chúng tôi có hỏi sự việc này Ông Giám Đốc Vụ Dược phẩm Bác Sĩ Bộ Y Tế để yêu cầu giải thích về nguồn tin trên thì được biết đó là tin hoàn toàn thất thiệt.

Chưa rõ những nguồn tin trên được tung ra với ngụ ý gì ?

Cựu Thủ-Tướng Song-Yo-Chan và nhiều sĩ-quan

ÂM MƯU ĐẢO CHÍNH Ở ĐẠI-HÀN

VÀ MƯU SÁT TƯỚNG PHÁC-CHÍNH-HY

- Nga nhượng bộ Trung-cộng, phục hồi địa vị Xít-ta-lin
- Lãnh tụ phe chống Đờ - Gôn bị giữ ở Tây - Đức

Âm mưu đảo chính Đại Hàn ?

ĐÔNG KINH (AFP). — Theo các phái viên của nhiều nhà báo Nhựt và Đại Hàn, cựu thủ tướng Sun Yo Chan cùng 10 sĩ quan khác đã bị bắt vì âm mưu đảo chính. Họ đường như lại còn có ý định ám sát tướng Pak chung Hi.

Theo các tin dồn, ông Song Yo Chan đường như có thảo một bản các nói về chánh phủ quân nhân một cách bất lợi và trao cho tòa đại sứ Mỹ ở Hán thành để công bố tài liệu này trong trường hợp ông chết hay bị hại.

Một nguồn tin khác lại cho hay rằng những tin đồn trên chưa được xác nhận chánh thức. Theo nguồn tin này thì dường như có 7 sĩ quan bị bắt. Tuy nhiên, viên thư ký của tướng Song Yo Chan không bị bắt như các báo Nhựt đã loan tin và hiện ở nhà quê cầu cứ. Viên thư ký này lại cho biết rằng ông không

Xem tiếp V trang 4

KHÁCH HÀNH HƯƠNG DỰ LỄ KHÁNH THÀNH BẢO-THÁP

Niệm Phật sáng đêm

★ Ở hóc đá, sườn núi, người nằm ngồn ngang.
★ Hai cây số người và xe nối đuôi về Núi Lớn.
★ Quán cơm hết thức ăn, quán trọ hết chỗ ngủ.

Trong số hàng hôm qua, chúng tôi đã loan tin về việc cung nghinh Xá Lợi tự Kỳ viên tự ra Vũng Tàu với sự tham dự của 17 đoàn thể Phật giáo. Sau lễ là bài tường thuật của bổn báo phái viên về lễ khánh thành Bảo tháp và Niệm Phật tỉ.

Báo tháp và Kim thân Phật tổ đựng trên Núi Lớn, cách quận lỵ Vũng Tàu chừng 3 cây số. Hai công trình này phải mất 17 tháng mới hoàn thành xong và số tiền phí lên tới 2.082.434 đồng. Tự dưới nói đi lên, leo qua những bậc tam cấp, một kiến trúc đầu tiên đón tiếp khách hành hương : đó là Thích ca Phật đài. Bước lên chín nấc thang cao là vào ngưỡng cửa. Phía sau là sân nhỏ làm thêm cho một không gian thoáng và đại để chúng lên một nấc tư : đi thẳng lên thang gióa là chùa Thiên Lâm đã có trước từ lâu, phía trái là nhà Phước Xá, phía phải là một lối đường « dalle » đi về chân nói. Một đoạn tăng thang nữa thì đến một vách đá to thiên nhiên đứng thẳng hơn hàng đôi. Đường « dalle », đến đây lại nối tiếp chen giữa vách đá và góp đá to đựng phía trước, chạy quanh chân đồi một đỉnh tiếp tục một đoạn thang nữa, quẹo luôn về phía trái.

Xem tiếp H trang 4

Cuộc hành lễ dưới chân Kim Thân Phật Tổ

Tranh giải vô địch quận về

TRẬN ĐẤU BUỒN TẺ KHÁN GIẢ THUA THỐT

SAI GON. — Một dấu nhắm vào ngày nghỉ, nhưng 2 trận đấu tranh giải vô địch quận về tại sân Quân Đội chiều 10-3 cũng chẳng thu hút được bao nhiêu khán giả. Cơ lẽ tại sân banh ở quá xa thành phố, hơn nữa trận đấu lại diễn ra giữa lúc trời nắng gat đến cầu thủ cũng sợ cái.

Mở màn, Bưu Điện gặp Cảnh Sát Quốc Gia. Trận đấu mới diễn ra được 2 phút thì bóc nhà giây thép đã bị đắm trước. 0-1, do lỗi của hậu vệ Bưu Điện đa phản vào lưới nhà, khi thủ môn chạy lên truy cản. Đến (CSQG) đưa được ra một cách oan uổng đó, cầu thủ Bưu Điện tỏ ra rất có gắng và thường đưa banh xuống cho áp đối phương, nhưng không làm được chuyện gì, vì hàng tạo của họ này cứ mạnh ai nấy xút. Nhưng phút thứ 23, với tài nghệ và nhẫn, hữu vàng Bưu Điện mọi mình lừa banh qua khỏi hàng phòng ngự của hội bạch y, sửa vào lưới, trong khi thủ môn Tích (không họ CSQG) nhảy ra bắt hụt. Bưu Điện gỡ hòa 1-1.

Tỉ đấu được 5 phút, CSQG được hưởng quả phạt góc bên cánh trái. Ngọc đa mạnh vào. Xe (CS QG) nhảy lên đội hụt. Đon (CS QG) đón được đà lọt lưới Bưu Điện nâng tỷ số lên 2-1. Đến phút thứ 9, trong lúc hàng phòng Bưu Điện, trong phong Đi đã vào chân tả vc La

Xem tiếp T trang 4

TIN LAO ĐỘNG

LIÊN - HIỆP NGHIỆP - ĐOÀN

Đại Hội hàng năm

SAIGON — Sáng 10-3, tại trụ sở T.L.Đ.L.C.V.N., Liên - Hiệp Nghiệp Đoàn Saigon — Gia-định đã nhóm họp phiên đại hội thường niên. Mục đích của buổi đại hội là kiểm điểm những công tác trong vòng một năm qua để chuẩn bị cho công tác sắp tới và cũng là để xem xoàn cho buổi đại hội của Tổng Liên Đoàn sắp tới.

Mở đầu đại hội, ông Chủ tịch Liên Hiệp Nghiệp Đoàn đọc diễn văn khai mạc. Sau đó ông Chủ Tịch Tổng Liên Đoàn lên ngỏ lời chúc mừng đại hội và khuyến các Nghiệp Đoàn phải tự

Xem tiếp N trang 4

Xuất cảng bất hợp pháp

4 hãng bị phạt 12 triệu bạc

SAIGON.— Cách đây ít lâu, chúng tôi có loan tin, Tổng Nha Quan Thuế mới khám phá được những tổ chức xuất cảng cao su và nguyên quốc một cách bất hợp pháp. Chẳng bao trong giây tờ thì xin xuất cảng thì ghi là Pháp, nhưng khi xuất cảng, các hàng này lại ban cho một nước khác.

Xem tiếp G trang 4

NHẬN - ĐỊNH VỀ

TIN TỨC BÊN KIA VĨ - TUYẾN

CHIẾN dịch vu không Việt Nam Cộng Hòa do Việt cộng phải đồng từ mấy tháng nay nhưng không có kết quả trong dự luận quốc tế. Vì vậy tuần qua chính Ngô sô và Trung cộng đã phải lên tiếng la lối phụ hoạ Ngô sô. Trung cộng vu cáo rằng Mỹ-ky hiện đang dùng hơi ngạt và chất độc trong cuộc chiến tranh chống dư kích tại miền Nam Việt Nam và đã gây thiệt mạng cho hàng trăm dân chúng.

Sau khi hai quan thầy Nga sô và Trung Cộng la lối như thế, là đi nhiên các đảng Cộng sản chư hầu nhất tề la lối theo. Nhưng dự luận bên phía Tự-do thì... tản ực lm không để ý mấy hầy. Ngoại trừ một vài kẻ vô công rỗi nghề và tán sắng để cho mọi người lưu ý, dụng miệng cái tên mình được nhắc tới như các cụ Hồ-len Hoa-si-man bên Anh và cái bọ chống chiến tranh của ông, một không mấy ai không nắc lấy Công Sản hơi nói. Công Sản đã khoe nhưng lại không khéo. Số là trong lúc Nga sô, Trung-Cộng và Việt-Cộng lên án Mỹ phát động chiến tranh chất độc thì... Một Trần Giải Phóng Miền Nam * lại phổ biến một bài chước chống độc cộng tố cáo chất thuốc mà Cộng sản cho là độc có thể giết hàng trăm người thật ra không độc. * M.T.G.P. M.N. * nói rằng để chống lại các chất độc mà bọn * Mỹ-Diệm * dùng cho máy bay đem rắt để sát hại đồng bào, đồng bào hãy lấy tức lấy bi đao nào cành huy luộc mà ăn sẽ tránh được nguy hiểm !

Thuốc gì mà kỳ quới kiểu « nước là, tên nhang » như vậy ? Nguyên là vì chất thuốc mà Việt Nam Cộng Hòa đem rắt tại một ít nơi tế vài năm nay rất độc, độc đến nỗi Việt Cộng điên dầu. Thuốc kỳ nông dân các nước vẫn minh chỉ dùng để trừ cỏ dại làm hại mùa màng. Nhưng Việt Nam Cộng Hòa lại dùng để giết cả Cộng Sản, cỏ cụ Hồ hay cỏ cứt lợn (danh từ của cụ Phan Khôi). Thuốc kỳ đem rắt đúc những con dưỡng cây cối rậm rạp um tùm — như dưỡng di Vùng Tàu mà mỗi ngày mỗi có du khách ngoại quốc qua lại và không xi chết cả — thì cây sẽ trụi lá do đó Cộng Sản không thể lén lút ẩn nấu để chọn dưỡng soát tới. Thuốc kỳ đem rải vào những ruộng rẫy Việt Cộng cày cấy trong khu an toàn của chúng thì hoa màu của chúng sẽ chết, chúng khỏi lương thực, rồi nếu không đầu hàng tất sẽ phải chết đói một cách nhục nhã. Trong lúc đói khát vì tuyệt lương lẽ đi nhiên rau * tàu bay * hay cỏ cứt lợn cũng đều ngon cả nói gì tới bí đao...

Đó là lịch sử bí thuốc bí đao — bài thuốc đã làm lộ tẩy chiến dịch vu không mà Cộng Sản đang phát động. NGÔN-LUẬN

tiếc THANH đến TÌNH

BÁC-SĨ THƯƠNG-TRỰC — Thứ Ba 12-3-1963
(Trực 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)
B.S Đỗ xuân Giu 397 đại lộ Đồng Khánh Cholon
B.S. Nguyễn văn Nhung 228, đường Trình minh Thế Khánh-Hội
B.S. Trần sỹ Đôn 156, đường Bùi thị Xuân Saigon
Nữ B.S. Nguyễn như Hạnh 58, đường Hiền Vương Saigon

PHÁI ĐOÀN CAO ĐÀI TÒA THÁNH BẾN TRANH THĂM CÁC CAN NHÂN

MỸ THO.— Hồi 9 giờ sáng 6-3, một phái đoàn Cao Đài Tòa Thánh Bến Tranh (thuộc quận Bến Tranh Mỹ Tho), do Giáo Chủ Thiếh Tinh Quản hướng dẫn gồm 12 vị chức sắc đã đến trụng tâm cải huấn Định Tường tổ chức 1 buổi thuyết pháp và tặng quà bánh cho các can nhân. (H.S)

KHAI MAN HỘ TỊCH, MỘT TÂN CÔNG CHỨC BỊ BẮT

LONG-AN.— Ngày 9-3 ông Võ văn Phong, xinh quán tại xã Phước Tân Hưng (Bình Phước, Long An) vừa tốt nghiệp Học viện Q.G.H.C. và được bổ dụng tại một cơ quan ngoại bộ tại Hiên Bình cấu lưu về tội khai man chứng thư hộ tịch. Nhà chức trách điều tra cho hiết ông Phong đã lên tới 2 lần. Bà mẹ ông không khai thế vì khai sinh cho ông Phong, ông Trần phát Đạt, Nguyễn văn Mão (lý trưởng và hương bộ) cùng 2 nhân chứng (1 đã chết) cũng lưu về tội dùng lời trong vụ này. (H.T)

2 ĐÁM CHÁY 18 CĂN NHÀ, 1 EM BÉ BỊ BỎNG

AN-XUYÊN.— Khoảng 4 giờ 20 chiều 7-3, thừa lúc cha mẹ đi vắng, em Ngô văn Vi và Ngô văn Sau (7 tuổi) đã mở lửa tới cơi đèn thờ ngoài lửa, bắt ngờ lửa bắt cháy vào mái lá, gây nên một vụ hỏa hoạn dữ dội. Kết quả 14 căn nhà ra tro, thiệt hại hơn 100 ngàn đồng. Ngoài ra một em bé tên Nguyễn văn Nôn (7 tuổi) bị bỏng rất nặng. (T.H)

Hồi 3 giờ 30 sáng 10-3, căn nhà số 64/4 đường Công Quỳnh (Cần Thơ) của ông Lương văn Sướng (64 tuổi) phát cháy dữ dội và ngọn lửa cháy lan ra rất mau. Đội cứu hỏa và Cảnh sát Phong Dinh đã lượn nhau đập tắt được ngọn lửa. Có 4 căn nhà cháy rụi, thiệt hại lối 200 ngàn. Cuộc điều tra đang tiến hành. (Q.H)

TÌM THẤY HỘT XOÀN MẤT TRỘM TRONG TIỆM CẦM ĐỒ

SAIGON.— Cách đây gần một năm bà Nh.T.H. (nghiệp chủ) ngụ tại số 62 đường Huỳnh khương Ninh bị mất trộm một số nữ trang có nhận giá trị gần trên 300 ngàn đồng. Hồ đã đi trình nhà vchức trách và cuộc điều tra vẫn tiến hành. Mới đây, Cho đến hôm vừa rồi, nhà chức trách vẫn tìm thấy và lấy lại được một đôi bông hột xoàn của bà H. (trị giá 160 ngàn) nằm trong tủ một tiệm cầm đồ ở đường Trần văn Thạch (Tân Định). Chủ tiệm nói rằng đã bị một thằng vào. (C.C)

BỊ THƯA GIẢ V.C. ĐƯỢC TÒA THA BỔNG

PHONG-ĐINH.— Khoảng 9 giờ đêm thượng tuần tháng hãy vào qua, bà Trần thị Ph. (vợ một binh sĩ Biệt động quân) đi từ bến nước ngợ B.G.I. về nhà. Khi đến quảng đường cách lộ Cần Thơ — Bình Thủy khoảng 100m, thì Lâm văn H. (26 tuổi, phụ xe lôi ở cùng xóm) nhảy ra đứng đón kể bà Ph., rồi lấy cớ đòi tiền đi xe lôi cây gần đây. Sau đó H. còn tự xưng là Tiểu đội trưởng V.C., rồi lột nắt bà đôi bông tai hột xoàn 1000 đồng, 1 cái áo mưa, 1 cái đèn pin và còn hăm hiếp bà Ph. nữa. Thì hành xong thủ đoạn H. thả bà Ph. ra về. Vì nhận được mặt nên bà Ph. làm đơn tố cáo tại Tòa Án. Do đó H. bị bắt và đã thú nhận tội lỗi. Nội vụ được đưa ra tòa hôm 8-3, nhưng H. lại phản cung và khai vì bị đánh đau đau nên mới nhận bừa. Kết quả Tòa tha bổng vì nghi vấn. (T.G)

1 TÊN TRỘM THỐI XE BỊ BẮN CHẾT

TÂY NINH.— Nhà chức trách Tây Ninh vừa thộp cổ được một tên chuyên trộm xe đạp và xe gắn máy tại vùng Long Hoa (Tây Ninh), do tên Nguyễn văn Nghĩa cầm đầu và 2 đồng lõa. Tang vật là một chiếc xe gắn máy chúng vừa trộm được của ông Lê văn Sáu (26 tuổi)- và một chiếc xe đạp. Bị đâm vỡ bửt, nửa đường thì Nghĩa đành lình để chạy trốn nên bị bắn chết.

MỚI Ở CÔN-ĐẢO VỀ ĐÃ ĐI CƯỚP NGAY

SÀI GÒN.— Vào khoảng 10 giờ đêm 9-3 bà Nguyễn thị Em (40 tuổi) ngụ tại Bến Vân Đồn sang chợ Cầu Muối buôn trái cây, trong lúc bà này lấy tiền ra trả thì bất thình lình có một tên cướp giật xông đến chộp lấy 5000 của bà rồi chạy như bay. Bà Em tri hô lên, cảnh sát tuần chợ lập được tên cướp giật. Y khai tên là Lý Sương (32 tuổi) đã có 14 tiền án và vừa mới mãn tù ở Côn đảo về.

RÚI RO ĐỂ LỰU ĐẠN NỔ, 1 CHẾT, 2 BỊ THƯƠNG

MỸ THO.— Hồi 1 giờ sáng 9-3, ông Trần văn Đen (22 tuổi) quân nhân, ngụ tại đường Nguyễn huỳnh Đức (Chợ cũ, Mỹ Tho) đeo lựu đạn nằm ngủ, rồi không hiểu làm sao mà lựu đạn bật chốt nổ tung. Ông Đen bị vỡ toang bụng chết ngay tại chỗ. Ông Trương văn Xây (56 tuổi) và người con dâu là Thị thị Liễu (22 tuổi) ở nhà bên cạnh cũng bị mảnh lựu đạn trụng thương. Hai nạn nhân đã được đưa vào bệnh viện. (H.S)

CÚNG MỘT TỘI HAI NGƯỜI BỊ ĐÂM

GIA ĐỊNH.— Hồi 8 giờ 20 tối 10-3, cậu Nguyễn văn Phẩn (21 tuổi, ở bến đường Nguyễn đình Chiểu) đang ngồi trong nhà, thình lình bị 1 tên du đãng xông vào đâm một đao lủng cánh tay trái rất nặng, rồi tẩu thoát, cậu Phẩn được chở đến bệnh viện băng bó.

Hồi 9 giờ 40 tối nói trên, ở Nguyễn việt Thế (30 tuổi, ấp Tân Cảnh, xã Tân sơn Hòa) đi chơi về, bị hai tên du đãng đón đường gây sự rồi chúng rút dao đâm ông 3 nhát rất nặng, được chở vào bệnh viện cứu cấp. (C.C)

TIN THÊM VỀ VỤ SÚNG NỔ Ở LÀNG-CHA-CÀ

GIA ĐỊNH.— Trong số báo hôm qua chúng tôi đã loan tin tối 8-3 có ba người bắn nhau ở Làng Cha Cà làm cho 2 em bé Nguyễn thị Tuyết (10 tuổi) chết, em Nguyễn thị Nhung (6 tuổi) và ông Tư văn Chất (25 tuổi), bị quản, bị thương. Nay được tin thêm cho hiết em Nhung cũng đã tắt thở vào hồi 8 giờ sáng 10-3 tại Bệnh viện. Nhà chức trách đã cấp lịnh truy Đanh Sáng (42 tuổi, kẻ đã nổ súng gây tai nạn) về tội thu của cải, một khẩu súng lục. Cuộc điều tra còn đang tiếp hành.

(Xem tiếp trang 4)

Hồi 5 giờ chiều chủ nhật (10-3) Ban tuyên lực * giải Thanh Tâm 1962 * đã công bố kết quả. Cô Ánh Hồng 18 tuổi (đoàn Kim-Chưởng) đoạt huy chương vàng tạng nhất (bên trái), và cô Ngọc-Hương 21 tuổi (cũng đoàn Kim-Chưởng) đoạt huy chương vàng hạng nhì.

(V.10)

BẠN ĐỌC KHIẾU NẠI

LÀM NHƯ THẾ KHÁC NÀO gỡ phao trong tay NGƯỜI GIỮA GIÒNG NƯỚC

Kính gởi ông
Chủ nhiệm nhật báo Ngôn Luận,

Chúng tôi những người trong 15 gia đình cư trú tại lô đất số 1210, 1211, 1212, đường Pasteur (Mỹ tho) của o.o. Phan tấn Chức, Luật sư Toà Thượng thẩm Sài gòn, Lý văn Nhựt và Lý thanh Phong. Chủ xe đò Thuận Thành.

Trân trọng kính gởi quí Báo đàng tải bài để điền đạt đơn nỗi những khổ của chúng tôi, hầu nhờ chánh quyền hữu trách can thiệp, Chung tôi những gia đình vì sinh kế, tự ngàn xưa sản, đã đến nương thân trên mảnh đất này với sự thỏa thuận của những bậc lão trong vùng, lần lượt cất nhà ở, trồng cây sinh đa hơn 20 năm, tiền đất sống phẳng ngày nay đường sẽ được lưu

Xem tiếp K trang 4

Thắc mắc kêu nài oan ức Nhờ NGÔN LUẬN chuyển đạt

NGƯỜI TỰ TRỌNG KHÔNG ĐỌC — BÁO MƯỚN

Đọc và cổ động NGÔN-LUẬN TỜ BÁO HỮU-ÍCH CỦA GIA-ĐÌNH QUY BẠN

Báo hàng ngày Đọc gì hay Đọc NGÔN-LUẬN

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NGÔN LUẬN TỜ BÁO HỮU-ÍCH CỦA GIA-ĐÌNH QUY BẠN

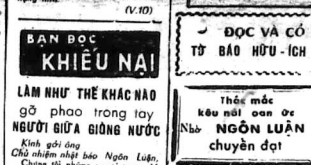

37— KHI MẤY TAY PHÓ-LÝ TRÓ ĐỜN « SÂU CHỈ » ĐỂ LỘT NHAU.

(Tiếp theo)

Và gã lợi bắt đứa ra sóc thổ để luyện cho đồ ăn nghe quen với tiếng reo, tiếng lịch sạch của bốn đồng tiền.

Vì tiền « sâu chỉ » thì sắp lớn ngửa tự nghe rõ nhất. Nếu là ngửa tự, bốn đồng tiền, một bị sâu chỉ ở phía trên, một sắp úp xuống nên xuống lòng đia nghe rõn tan. Chất tiền khảo vào chất thổ, không chệch đi đâu được. Còn nếu là sấp bên, thì một người bị sâu chỉ úp xuống, nó đã phát ra những âm thanh lạch sạch rất đều.

Cũng vì thế, người ta còn gọi những đồng nầy là đồng «phán thảo».

Những vị khảo như sấp ba sấp hai, sấp một, cũng có thể phân biệt được nếu người ta luyện được đôi tai...chứ Bác đề. Điều nầy, đối với dân B chuyên môn thì khỏi nói.

Cô dụng cụ để B thiên hạ nhưng không có tiền cũng đành chịu bó tay. Không có bột sao gột được nên hồ. Cho nên một lần nữa, Phó Lý X. lại phải nện mưu nghỉ kế xuất tiền. Nhìn vào chuồng heo trống rỗng. Nhìn vào vựa thóc cũng chẳng có bao nhiêu. Con trâu, con bò thì không thể phát mại được vì là của đi thuê. Ruộng tư điền cũng cằn cỗi mất rồi. Chỉ còn mấy mẫu hương hỏa.

Xem tiếp B trang 4

Miền Trung ĐẤU XUÂN 63

VÀO XỨ MỘNG CHIM VÀO MỘNG SÔNG BẰNG MỘNG

Bút ký của NGƯỜI-ĐIỆN-ÁNH

(Tiếp theo)

Người dân Quảng Trị thắc mắc về gạo cơm như thế nào ?

Dọ ọ ọ . . . ảảà...

NHƯNG chuyện đi trước đã « kinh nghiệm dạy tăng » người miền Trung vô cùng kín đáo cho không " nghỉ sao nói vậy " như người miền Nam chầy nắng, thường với và sống theo đà quay nhanh chóng của cơ giới.

Tiếng nói của người miền Trung nhẹ như hơi thở. Câu chuyện của người miền Trung trầm lắng như dây Trường sơn nhỏ mọc hành lang gưới tuyến Quảng Trị. Tâm sự của người miền Trung lặng lẽ như con sông Hương , giòng nước mắt quấn quanh kinh thành " ...Cảm nghĩ của người miền Trung thâm thì như gió lửa trên rặng phi lao ven bãi Mỹ Khê, Nam Thọ, Tiên Sa...

Những lần trước, mình « cứ tưởng bở » , đi đâu , gặp ai cũng "nhào vô vấn đề»và nhảm danh báo *Ngôn-Luận*,thằng thắn hỏi ngay :

— Bạn có gì thắc mắc về cuộc sống không ? Nhà cầm quyền địa phương có điều gì cần dụng quyền thế* và làm cho bạn * oan ức, thắc mắc, kêu nài » không ? Báo *Ngôn Luận* muốn làm một thứ cầu thông cảm giữa chính quyền và dân chúng, bạn có muốn nhờ tiếng nói của dư luận và công luận giải tỏa hết mọi nỗi niềm » là trong lòng không ?...vv và vv...

Và, những lần trước, mình chỉ được trả lời một cách dọ ghé, qua loa rồi rảng rịt bỏ đi, không hiểu vì sao.

Những lần trước, mình « cứ tưởng bở » , đi đâu , gặp ai cũng "nhào vô vấn đề»và nhảm danh báo *Ngôn-Luận*,thằng thắn hỏi ngay :

Người dân Quảng Trị thắc mắc về gạo cơm như thế nào ?

MÌNH chẳng biết gì, nhưng làm ra vẻ biết rõ hết cả

Xem tiếp P trang 4

XIẾC MẮC-LÊ

TRANH KHÔNG LỜI

TRÔNG THẤY

Khó quá ông ơi !

Cô ông thích nói tiếng Tây,
Mớ mồm lả lơi với chúng nó,
Ra cái chuyện răng đang học thúc.
Khắc mấy chăng công chức bé be
Nhưng sau chẳng biết điều ra,
Mới hay ông mới học qua lớp nhì.
Nhờ ngày trước có đi linh Pháp,
Nên tiếng Tây bà lắp cũng cừ.
(ăn rắn răng cưu giáo sư,
Xưa kia trong đã dạy tư nhiều trường
Học trò nhỏ chưa trưởng ngoại ngữ,
Đem hỏi ông vài chữ làng nhàng.
Đọc rồi ông chẳng nói năng,
Năm tay, trợn mắt, nghiến răng chỏi thề.
Thì ra gặp vấn đề khắc búa,
*Ông tự nhiên bị * lúa * bỏ đói.*
Chỏ Tây khó quá ông ơi !

NAM-PHƯƠNG-SỐC

DÂN mới Dân NGHÈ

SÁCH HAY DỊCH LÀ Ở LƯƠNG TÂM

Trước đây, có những vụ ăn cắp nước từ Tham-Lương về bán cho ba con đỉa thành Cách đây ít lâu, các cơ sở này đã có tin rằng ... Những giếng nước của từ Tham-Lương thiếu vệ sinh. Và đến nay thì những xe ấy lại chở nước ma không thấy ai nhòm chừng tách can thiệp gì cả.

*Dạng lúc mùa khô, nước * sản xuất * đã thành chưa đủ uống và... chưa chảy, thì việc cấp nước từ Tham Lương về thật là việc đáng được khuyến khích chứ không nên cấm. Chúng tôi chỉ có một điều không hiểu là*

*— Trước đây nước Tham-Lương ? ngon ngọt * thiếu vệ sinh là vì mạch đất là đất sình lầy, giếng lại gần mà mả ? Hay tại vì đồng bào không tưởng cho giếng sạch sẽ ?*

Vậy xin cho biết rõ.

Trường hợp 1 : nếu quả giếng ở gần nghĩa địa hoặc cách mả mả không đầy 30 thước thước, thì nước giếng đó đáng gọi là thiếu vệ sinh. Đất đầy giếng, hàng giếng ở đất thì cách xa mả mả trăm thước mới được, còn ở đất sình, chỉ nếu là mạch đất sét, thì cách đến cả vài số cũng... hàng, vì không có sự thấm lọc, mà chỉ là nước chảy theo kẽ sét mà thôi đi vậy !

Trường hợp 2 : nếu giếng không gần mả mả, mà chỉ vì thành xây không nhẵn, nên vi khuẩn không có, dụng cụ bơm, múc không giữ sạch sẽ, rác rưởi đồ gần quanh vv... thì nầy vấn đề giải quyết lắm : Bà con mình sẵn lòng mong ở cái lương tâm của những người... bán nước, những người múc, bơm, và chuyên chở. Nếu ai nấy làm việc có lương tâm, ấy là nước kia uống được.

*Phải, trăm điều chỉ trông cậy ở cái lương tâm con người, chỉ nhắc có * khuất mắt uống đường thì * thì ngay đến những thứ nước ngọt * nước cay * đắng trong chai cũng vị tất đã được những kẻ thiếu lương tâm gớt đừng về sinh cho người tiêu thụ !*

*Ngày mai chúng tôi xin tổ cáo một... trường hợp * không khớp * của thứ * nước cay cay * đóng chai.*

(HẾT 60).

Ngôn, Sơn, Luận TÌM NGƯỜI MẤT TÍCH

TRUYỆN PHÓNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

TỰ LÀNH VÀO DÂN-VỆ

(Cẩm phóng tác hình dịch và quay phim mà không xin phép)

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

GASTROPAN

Sưng
Loét bao tử
Ợ chua
No hơi
Đau quặn
Viêm bao tử

Uống ngay
GASTROPAN
bán tại các nhà thuốc tây

Số KN. 915-BYT-13-9-62

Tay ngà

(Tiếp theo trang 9)

thì học ngay ở các khóa vì quen, rồi hơn không ? Sao ông lại muốn học cao đồ của phụ nữ, nó chỉ được có phần nửa.

Nhà báo cười chăm chăm như trong trạng thái lâng lâng đáp :

— Không ! Tôi học không giỏng như cô học đâu. Tôi học cho biết, biết lề lối sinh hoạt, biết hoàn cảnh và tâm trạng của chị em trong các việc học tập và về sau nay, đối với công tác ở các địa phương khi các tổ tức nghịp nữa. Điều hiểu biết đó sẽ giúp tôi nếu lên những việc đáng khuyến khích giúp đỡ, hoặc những việc đáng tranh, cải lam cho phòng trào tiến mạnh mà chị em thì luôn luôn phải hỏi chúc. Cho nên tôi rất tha thiết với việc cô đi học. Cô hãy cho tôi biết một việc có cần để nữa có thể thì tôi xin giúp một tay. Để rồi tôi được nhờ ơn cô ghi chú cho tôi những điều mà tôi đã nhờ cô. Nhé, nay Và...thưa cô ! Cô có thích việt nhất ký không ?

Không biết tay gợi tôi suy nghĩ thế nào, mà tôi dạy đôi với nhà báo rằng :

— Thưa ông tôi chăm quen việt nhất ký bao giờ. Nhưng nếu ông thật ông muốn giúp đỡ tôi để rồi tôi sẽ giúp đỡ lại thì tôi sẽ cố gắng.

Ông ta sòa xoa hai tay vào nhau gương đôi mắt lo khơ sau lớn kính cận thị, vừa cười vừa đáp :

— Dạ ! Tôi xin phép được cám ơn cô Và ngay mai tôi sẽ đến hiểu gặp ít qua thích hợp với nhu cầu trong khoa. Thế nào quá ấy cũng đến cô. Hoặc tôi mang đến. Hoặc người khác đi thay tôi. Trong trường hợp tôi không đến được thì xin cô nhận cho lời chúc may mắn của tôi, và chuyển lời lại với chị em trong khóa rằng tôi kính lời thăm hỏi chị em, và mong cho chị em được nhiều sức khỏe, học tập vui vẻ.(Còn tiếp)

Vụ án...

(Tiếp theo trang 3)

Nghe thấy tiếng sóng xe buýt thự của ông Charles Jumbach,chuyên văn nông tại hàng xóm lang giềng đồ xe tới ...

Bà Zumbach bị một viên đạn xuyên trên đường về thăm nhà. Khi mọi người kéo vô nhà thì thấy ông Zumbach, bị bắn chết trong phòng cậu con trai, thì thể đứng 4 viên đạn, và mảy mảy vết đao gần.

Bà Zumbach chỉ trông thấy một người chạy trốn bằng xe đạp, dáng không trẻ lắm, bộc đen.

Tất cả tang chứng chỉ có 5 vỏ đạn, và một cái khuy áo choàng.

Tang chứng chỉ có thế khó mà mở tương dẫn đến [illegible] (Còn tiếp)

TAM TINH HẢI CẨU
BỔ THẬN HOÀN
SỐ 2
TRỊ MỘNG-TINH, ĐI TINH HƯỚT-TINH, THẬN SUY PHẾ, HOẢ THẬN SUY-TINH, MỆT MỎI BỔ SỨC LỰC.
Có 2 loại : hoàn nhỏ và hoàn to. Đóng gói : 32850 Nhà thuốc. Bán sau : chữa bệnh.
VÕ-VĂN-VÂN
Dược -Phòng
201-111 Ngô-đình-Khôi — SAIGON
Kiểm nhận B.Y.T. số 155

MINH-TRIẾT
— Chuyên xem CHỈ TAY và TƯỚNG MẠO để đoán rõ vận-mệnh cùng mọi sự tương lai, họa phúc...
— Truyện dạy toàn khoa TIÊN TRI DỊCH SỐ và khoa NHÂM-ĐỘN là môn huyền bí sâu xa của thánh-nhân để lại.
— Hộ thỉnh phép THÁI CỰC ĐỒ để bảo họ thân mạng (không nhận giúp các việc bất chính).
154 đường Minh Mạng — Cho-lớn
Khu Vườn Lài

TRỊ BỊNH TRĨ
Chuyên trị các thứ bịnh trĩ, dị tiết ra máu, lòi con trĩ. Trị vẫn đi làm việc được mau lành, hết, chỉ tốn 1 tuần rưỡi cm, thuốc gia truyền 1.000đ — 800đ — 600đ.
Có cơm nước, có phòng nằm khỏi mất tiền.
Bà NGUYỄN-TH-HỒNG-CHÂU
Số 82 Lê-Lợi, gần rạp AristoSaigon
Kiểm nhận số 334 Bộ-Y-Tế; Ngày 21-8-62

Tri HUYẾT LIÊU MÁU ĐỘC

THẬN TRỊ
Tim BAO-TỬ
Sưng sệ, HO suyễn
LỖ TAI LỖ MŨI
VÀ CUỐNG HONG
SERMED LABAT.
TRƯỜNG CHẤN GIANG
106 NGÔ-QUYỀN CHỢ LỚN

UỐNG KHỎI CHÍCH
Kiết ly - ỉa tả - có đàm, máu
VEREX
NGƯỜI LỚN — CON NÍT
• CÔNG-HIỆU NHANH CHÓNG
SỐ 93 BYT/QCDC — 1-7-60

VĂN NGHỆ Y HỌC

BAY LÀ CẦN NGHỈ CỦA MỘT NGƯỜI THẦY THUỐC

Tin vui

Nếu ở trên đời có những lúc thật là khổ sở, đau đớn, buồn thảm thì trái lại cũng có những phút sung sướng, vui vui, lòng thư thái và đê lâng lâng.

Nếu ở trên đời có những cơn giông tố, có những động đất, có những ngày mưa tầm tã, là thế thì trái lại cũng có những đêm mát trong vắt của trời hoa, tiếng chim hót trên cành và bông hoa thơ mộng với làn gió thoảng.

Nếu ở trên đời có những trận dầm mồ hôi, những bắp thịt dưới cơ nước ngày đề đôi lấy miếng ăn, thì trái lại vẫn còn những giọng hát êm dịu của mẹ ru con, và những cái vỗ vai, những bàn tay siết chặt của tình bạn...

Nếu ở trên đời có những lúc sa cơ lỡ bước, trong lại hình như bi mọi tối tăm, thì trái lại vẫn còn những bết cơm Phiếu Mẫu, những bàn tay nâng đỡ và tiếng nói của tự tâm...

Nghĩa là ở đời nay cái gì cũng có ; có từ cái to đến cái nhỏ, cái tốt đến cái xấu, cái sướng cái khổ, đủ các hình các kiểu, đủ các mức các độ. Và các ta không thể lường được và đòi khi lòng ta chỉ cảm thấy mà thôi...

Ta sướng đấy rồi ta khổ đấy.
Ta vui đấy rồi ta buồn đấy.
Ta hăng đấy rồi ta «xìu» đấy.
Ta biếu đấy rồi ta lại chẳng biếu gì
Ta đang lên cao rồi ta lại «tụt bốn» một cái.
Ngà tạp bóm ta tưởng ta khỏi bị hóa ra sướng...
Cảnh ta trông đang sướng, lại hóa ra khổ vô ngần...
Ta tưởng ta đang lâm chết, hóa ra ta đang lâm tôi tớ...
Ta tưởng ta tìm thấy chân chính lại hóa ra ta sắp khốn vô cùng...
Ta đang khốc vô cùng thì tự nhiên lại lăng dũng ra chết.

Nghĩa là phước tạp vô cùng, có trời mà hiểu được ý nghĩa của đời người. Ý nghĩa của đời người cũng có thật là khó hiểu, quá sức hiểu của óc bé nhỏ của tôi, nên đã từ lâu vẫn để đó tôi đã đẹp nó đi ; đôi khi nói ra một tý, nói ra cho nó có vẻ ta đây cũng triết lý tí tí, ra cái điều ta cũng biết «suy tưởng», chứ thật nói ra chỉ thấy óc mình càng "bét"hơn trước... và chỉ thêm mệt thì hết giờ vô ích.

ooo

Vì thế tôi không đi tìm ý nghĩa đời người, nói bí mật quá, nó cao xa quá, tôi tìm một thứ sống rất trong thực tế và thích nghiệm... một lối sống có lợi và ít có hại, một lối sống giản dị và không phức tạp..., tôi chỉ tìm cách tránh cái khổ.. và gây cái vui, cái vui vụn vặt, bé nhỏ cũng được...thế thôi.

— Nằm tay nâng niu của trẻ thơ.
— Ở nhà nắc quán đầu, cởi trần.
— Trông thấy anh bạn thân "đầu hót" một trận «chết thôi».
— Vừa tắm vừa huýt sáo.
— Đứt vào tay người ta mày đồng bạc.
— Ra hiệu sách mua cho con quyển vở...
— Cắt cái mông tay cho nó sạch sẽ hay nhổ cái lông mũi khi nó thò ra quá dài... vân vân và vân vân.

Tí ti thế mà cũng thấy tí ti vui...

Nhiều cái tí ti vui gộp lại hóa ra "khá vui». Nhiều cái khá vui gộp lại thành ra «vui» và nhiều cái vui gộp lại thành sướng...

Và tôi cố tránh những cái làm cho tôi bực bội hoặc bực mình, hay một nhọc thì dụ :

— Tôi cố giữ lời ăn tiếng nói để người khác khỏi ghét tôi.
— Hiền não lạnh tôi thoa tí dầu nóng ở cổ họng, để khỏi ho.
— Sáng sớm tôi nhờ đi tiểu để người tôi nhẹ nhõm...
— Tôi không ăn bậy để khỏi đầy bụng.
— Tôi mua cái bút máy rẻ tiền để lúc vô ý đánh mất khỏi tiếc.
— Tôi để dành ít tiền để lúc ốm yếu phải ngửa tay xin... phục vô cùng

— Tôi tập gây dần để về sau già, con cái mỗi người một ngả, ngồi trong buồng, tôi tưng tửng tưng cho nó khuây khỏa đỡ chút...

Nghĩa là tránh được nhiều cái khổ lặt vặt, cũng để chịu lâu rồi...
Rồi cứ thế, cứ thế

* đều đều và từ từ . (!)
Sống ở trên đời nay
Cũng khá vui vui.
Cho không đến nỗi phải bi quan lắm.

Bác-sĩ ANH-TUẤN

(!) Xem trong cuốn " Một vài cảm nghĩ của người thầy thuốc »

Ngày 23-3-1963, tìm đọc
PHỤ TRANG NGÔN-LUẬN
BÉ NGÔN BÉ LUẬN
HOÀN TOÀN MỚI MỚI
thêm nhiều mục hữu ích giúp các bạn trẻ, học sinh VỪA CHƠI, VỪA HỌC
Số 149

NGUYỄN TỬ BẠN hay THÙ

(Tiếp theo) TỪ-CHUNG sưu tầm

NHƯNG CHƯA HẾT SỰ LẠ

Khi nào hạt nhân của nguyên tử dư thừa vì phân tử, thì nguyên tử phóng xạ. Nghĩa là hạt nhân bỏ vì phân tử thừa đi, như là trường hợp ta đã biết Radium phóng ra xạ tuyến Alpha để chuyển thành Radon.

Cũng thừa dài giòng; Radium phóng ra xạ tuyến A/pha, tức là bỏ bớt vì phân tử thừa đi, tạo ra nguyên tử Helium (viết tắt là He), và vì mất bớt vì phân tử trong hạt nhân, nên chuyển thành nguyên tử Radon (viết tắt là Rn), được viết gọn như sau :

$$^{226}_{86}Ra - {}^{4}_{2}He = {}^{222}_{86}Rn$$

Chúng ta đã biết rằng dương điện tử (proton) và trung hòa tử (neutron) có thể đính liền lại với nhau để tạo nên một hạt nhân kếp.

Nếu chỉ có một dương điện tử phối hợp với một trung hòa tử, thì hạt nhân mang sức xạc điện là một đơn vị, tuy trọng lượng nguyên tử là 2 đơn vị. Xoay quanh hạt nhân ấy chỉ có một âm điện tử, và đúng về phương diện hoá học, thì một nguyên tử khinh khí có thừa một trung hòa tử vẫn giữ nguyên đặc tính của một nguyên tử khinh khí thường.

Năm 1932, giáo sư Harold Urey, Đại Học Đường Chicago đã tìm thấy loại nguyên tử khinh khí có thừa một trung hòa tử ấy, và đặng gọi tên là nguyên tử khinh khí nặng (*heavy hydrogen atom*).**Ông thấy rằng cứ độ 5000 nguyên tử khinh khí thường, thì có một nguyên tử khinh khí nặng. Công thức của nguyên tử khinh khí nặng viết như sau :** $^{2}_{1}H$.

Khi các nhà bác học kiểm lại số nguyên tử đã biết, thì thấy càng có nhiều loại nguyên tử mang thừa trung hòa tử trong hạt nhân. Ví dụ như nguyên tử dưỡng khí. Cứ 10.000 nguyên tử dưỡng khí, thì đếm 9.976 nguyên tử có 8 dương điện tử với 8 trung hòa tử, nhưng độ 4 nguyên tử lại có 8 dương điện tử với 9 trung hòa tử, và độ 20 nguyên tử lại có những 10 trung hòa tử... Dựng về mặt hoá học thì đặc tính của nguyên tử dưỡng khí với 8 hay 9, hay 10 trung hòa tử đều như nhau, vì lẽ số âm điện tử vẫn y nguyên, và chỉ có âm điện tử mới tạo nên phản ứng hoá học.

Những loại nguyên tử có cùng một phản ứng hoá học nghĩa là cùng một sức xạc điện, nhưng khác nhau về trọng lượng ấy, mang tên là nguyên tử đồng vị (isotopes).

Khi tìm ra được trung hòa tử (neutron) thì khoa học đề biết rõ sự liên trúc của hạt nhân, đã giải thích được thế nào là nguyên tử đồng vị, và đã hiểu tại làm sao loại có loại nguyên tử phóng xạ.

Rồi đây các nhà bác học dùng trung hòa tử làm lưỡi dao để bầy cái nấp bình mang đầu của nhà vua Solomon, thả ông Thần Quỷ Phốc ra ngoài bình.

PHÁ VỠ NGUYÊN TỬ

Nếu chúng ta nhớ lại thuở giáo sư Rntherford dùng xạ tuyến Alpha bắn vào nguyên tử để tìm xem nguyên tử được kiến trúc như thế nào, thì chúng ta không quên rằng tuyến Alpha gồm dương điện tử (proton).

Giả thử như lấy tuyến Alpha bắn vào nguyên tử Uranium thì chẳng ăn thua gì, vì lẽ hạt nhân của nguyên tử Uranium gồm những 92 dương điện tử cấu kết chặt chẽ với nhau, và một sức xạc điện dương là 92 đơn vị. Dương điện tử ở tuyến Alpha tới chỉ có 1 sức xạc điện dương là 1 đơn vị. Theo nguyên tắc hai sức điện cùng là dương cả thì sẽ đẩy nhau ra, một đàng có 1, một đàng những 92, thì đi nhiên là dương điện tử của tuyến Alpha không thể nào bén mảng tới hạt nhân của nguyên tử Uranium được. Gần đến nơi đã bị chận đứng, hoặc là bị đánh bật đi hướng khác.

Nhưng khoa học đã tìm ra được trung hòa tử (.neutron). Dùng trung hòa tử làm đạn, thì khác hẳn, bởi lẽ trung hòa tử đã vận chuyển nhanh hơn mà lại chẳng có sức xạc điện nào cả. Vốn đi không mang điện, nên chẳng có sức điện nào chận được, dù là điện âm, dù là điện dương.

Không gặp một sức cản nào, nó cứ theo đường thẳng lọt vào hạt nhân, chẳng khác gì một giọt nước thủy ngân nhỏ, bị giọt thủy ngân lớn nuốt thành một để thành một giọt to hơn.

(Còn tiếp)

TRUYỆN TRINH THÁM DỊ Ở TRANH CHỒNG CỘNG
Ngàn giờ HẢI MẠNG

Số 69 (Tiếp theo) LƯƠNG-QUÂN phóng tá

CHƯƠNG 7
CUỘC MƯU SÁT

Chẳng cần một bản hoành độ khu Thái-Bình để nghiên cứu cách bố trí và nắm vững nhiệm vụ từng đồn, Trung tâm Hải-Mạng làm và hiện hoàn thành trong vòng có ba ngày. Cương khen kết quả công việc của hắn. Bạo Dao tuy chỉ làm hờ,song bộ mặt sáng hẳn lên ra ý tỏ hề lắm.

Trong ba ngày,Ba Dao là tên,trong đó để chịu hơn cả, mặc dầu hắn là một tên chợ xu cuồng tín và đa sát. Chàng rất ghét tên Chung. Đâu có không máy may thông minh, hắn lúc nào cũng chỉ muốn bắn giết cho hả. Cho nên, ngày nay qua ngày khác, người ta chỉ gặp hắn tập bắn ở sân sau, hoặc loay hoay tập rút súng ra khỏi vỏ.

Cơ hoành đã rồi, Cương cảng tăng cường tập tập. Chàng cho Yếng đóng giả cái của ông Chính, tên Yếng cũng là một tay súng cừ khôi với Ba Dao và Chung vậy, bốn lần có đến ba lần hắn rút súng ra trước đối thủ.

Trong sáu ngày, tin học chàng đang sửa soạn một cuộc tiến công đề lan ra khắp nơi và như nào cũng có rất đông người tới xem tập.

Cương lợi một dịp đang dương đề bố trí thành khu Thái Bình. Chàng cho dựng lên ở đây một phòng điện thoại và một thùng thư tương trưng. Một ít ruou tạm thay cho nhà *[illegible]* tá Chính.

Chàng điện đi điện lại cảnh dựng nấp đợi trong phòng điện thoại để xem tên Chung ngồi như thế nào ở sau thùng thư. Đây là một điểm quan trọng sinh tử, vì chàng có bổn phận phải bị hắn trước khi tên súng kịp nổ súng vào Chính.

Hạnh và Ánh ngày nào cũng ra coi tập và tỏ ra rất khâm phục sự tính toán, bố trí cực kỳ tỉ mỉ của chàng.

Nhưng, trước sau Cương vẫn gờm cô á Khánh hơn cả.Phải lành một vại ngồi bộ động trên xe, nàng có vẻ bắt cần và bất nhứt không yên. Đến lúc thấy Cương hộ lệnh cho Chung ngồi lui ra ngoài thùng thư, lấy cớ là có chỉ thư mới khó bộ ông Chính nhìn thấy,Khánh bỗng mở cửa xe bước xuống,đi thẳng lại chỗ chàng.

Cương quay lại,nghiêm khắc nhìn nàng.

— Tôi có gọi đâu mà cô xuống thế ?

Khánh nhếch môi :

— Tôi có một ý kiến muốn bàn với anh.

Đứng gần đây Ánh cũng tiến lại nghe.

Cương cất ruột hỏi gắt :

— Ý kiến gì ?

Khánh bình tĩnh đáp :

— Tôi muốn bảo vệ anh Chung. Tôi nên đề anh Ba Dao nổ súng trước rồi lần lượt đến anh Chung và tôi. Tôi có thể bắn từ trên xe xuống được.Như thế có được không ?

Cương khó khăn trả lời :

— Không.Nhiệm vụ của cô là lái xe.Không cần bảo vệ Chung.vì như thế cũng hàng thừa.Cô phải ở nguyên trong xe và gắng cho máy nổ đều.

Việc của cô chỉ có thế thôi.

Cô gái ngần ngừ một lát, rồi ngoảnh sang nhìn Ánh như mong được không ưng,nhưng tên này vẫn lì lì không nói gì.Nàng nhún vai, vẻ cáu giận lộ ra mặt.

— Thôi được,nhưng tôi tin sau này các anh sẽ hối hận.

Cương cảng lồng lộn hơn :

— Đó là chuyện của tôi.Cô cần gì xe hay không thì bảo ?

Khánh quay đi rồi,Ánh hỏi chàng :

— Này,ta có cần thêm một cô chẳng lợi hơn chăng ? Nếu lão Chính là kẻ nguy hiểm như lời anh nói,ba tay súng vẫn hơn là hai chứ ?

Cương cảm thấy mình đã tranh chấp Chính phải đối phó thêm với một kẻ địch nguy hiểm hơn :

— Cứ cùng việc của cô ấy đi đời nhất thì cũng chưa toàn sự chắc ý vào chuyện lái xe.Cô thì là bọn tới của rất lui thật nhanh.Lúc đó,nếu cô ấy mà bắn tôi nhiều không thể nào nhanh chóng được.

Ánh nói :

— Thì sao,việc của anh, tôi đã chịu anh hoàn toàn quyết định lấy.

Tôi hôm đó, Khánh mò sang phòng Cương.Chàng đang ngồi viết giữ bệnh .Bọc sách,ngước mắt lên thấy nàng thì ngạc nhiên hỏi :

— Cô Khánh lại mất gì đây ? Sao tôi không thấy cô gõ cửa ?

Nàng từ từ khép cửa lại và tiến lại gần chàng,mắt lim dim ngó chàng qua khe mi dài.

— Tôi ngồi một mình,buồn quá, muốn chạy qua chuyện gẫu với anh cho vui đấy.

Cương ngồi yên,chỉ nàng nói tiếp.

Khánh mở cái hộp thuốc lá bằng da, rút một điếu châm hút,tay vẫn cầm bút.

Rồi,rất đột ngột,nàng hỏi một câu thật lạ :

— Lão Chính chết chắc anh phiền lòng lắm đấy nhỉ ?

Cương đặt sách xuống dâu gối, ngửa tay ghì đầu dòng đang dực đó, miệng trả lời :

— Không.Tại sao cô lại hỏi như vậy ?

— Lão-Chính là một tay súng cừ khôi không ?

— Cũng khá.

— Vậy mà tại sao anh lại không muốn để tôi bắn yếm hộ cho Chung?

Nhận rõ câu chuyện đi đến đâu gay go,Cương cất ngang :

— Hỉ việc ấy không ăn nhập gì với nhau cả. Cô cho phải lo chuyện lái xe.

Khánh thở khói thuốc lên trần nhà,

— Hôm ấy,anh sẽ không mang theo súng thì phải ?

Cương hỏi lại :

— Có vận hội nhông điều đó làm gì ? Cô muốn đi đâu đâu thế ?

Khánh mỉm cười.

—Tôi thì tôi tin rằng cả Ba Dao lẫn Chính đều không sống mà về nhà đâu.Tôi cũng chẳng quan tâm gì đến chuyện đó.Hộ đối với tôi chẳng là gì cả.Nhưng,tôi lại cũng không lấy làm ngạc nhiên nếu lão Chính inoốt chết.

(Còn tiếp)

Mười ngày MỘT TRUYỆN

TỐC TIÊN

Truyện quái dị của PHẠM-CAO-CỦNG

Huấn đã chuẩn bị để đêm nay nội lại công trường, vì có máy móc trọng yếu đương lắp đặt dang : Huấn không dám hoàn toàn tin ở máy người gác đan, vì sợ có kẻ phá hoại lợt vào, chỉ làm xẹ lệch chút ít là hư hại không nhỏ. Ghế bố thì ở dây đã có sẵn. Huấn chỉ mang thêm có chiếc mùng và chiếc nệm là có thể qua đêm không lo ngại gì cả. Để phòng lỡ chỗ khó chợp mắt, Huấn còn mang thêm cả một cây đàn và cuốn truyện nữa.

Huấn nhìn quanh dịa thế. Chàng thấy nếu mình kê ghế nằm ngay ở hàng hiên văn phòng thì tuy kín đáo hơn, nhưng nhỏ có động dụng gì thì cũng khó mà tìm thấy ngay được nơi xảy ra chuyện bất ngờ. Tốt hơn hết, Huấn kéo ghế ra xát chỗ cổng bên, dưới một gốc đại mà nằm ngủ thì thực là thuận tiện mọi bề. Chỗ này thì hơi khuất ánh đèn, nhưng Huấn đã có xách theo cả một chiếc đèn pin lớn, vậy nếu có cần dọ thì chàng cũng có đủ ánh sáng như thường.

Lúc cuối, Huấn một mình sờ chiếc ghế bố kiểu nhà binh, rồi kê ngay dưới gốc cây đại. Chàng mỉm cười khi nghĩ đến lời bác Tám dọa chàng lúc nãy khi bác hỏi Huấn muốn ngủ ở chỗ nào thì bác xếp đặm cho :

— Ai chà, cậu Huấn thế mà gan nhỉ ! Cậu định ngủ ở gốc cây đại mà không sợ à ? Chỗ ấy có nhiều ma lắm đấy !

Thấy Huấn chỉ mỉm cười, bác Tám lại tiếp luôn :

— Nếu cậu kê ghế được một mình,khỏi cần tôi giúp thì thôi,nhưng nãy, hồi đến trước nhiều nhờ ra đêm hôm có gì bất thường,bọc là có ma áo hiện lên trêu ghẹo thì cứ lên tiếng gọi tôi nhé ! Tôi tuy đi năm nhưng tỉnh ngủ lắm, ai có ho khẽ là tôi cũng biết ngay !

Huấn xích ghế vài hai ba lần để đặt chỗ ma và chưa kê được hẳn.Chàng đã ý nhận sơ nơi hiên như vậy sẽ có lợi hơn nhiều vậy là vì chỗ gốc cây,có một khoảng đất bằng phẳng rộng hơn,không có gợn lồi rác rưởi như nhiều nơi khác.

Huấn cầm bốn chiếc cọc, mắc bốn góc mùng vào, nhưng vẫn vất mùng lên, vì chàng thấy còn sớm, chưa buồn ngủ hơn nữa vì có gió thổi đều nên cũng không hề thấy có chỉ muỗi nào quấy nhiễu !

Huấn nằm ngủ lưng trên ghế vải, thấy rất xương, rất cốt, thú vị vô cùng. Chàng bật chiếc đèn bin lên, rồi lấy cuốn truyện dương dọc giờ giang ra, cui tiếp...Xa xa, vài tiếng chó sủa, sen vào máy giọng lẹ, chàng biết đã là tiếng hoàng hay tiếng chồn ?

Huấn đọc mê mải cho đến hết cuốn truyện thì trời đã khuya lắm. Tuy nhiên, chẳng cũng không biết chắc là máy giờ nữa, vì đồng hồ của chàng đưa thợ sửa chưa lấy về...Huấn tắt đèn toan ngủ, nhưng trăn trọc mãi mà không sao nhắm mắt được. Không ngủ được, Huấn ngồi giậy, vớ lấy cây đàn mà chàng treo vào một nhánh đại từ lúc nãy...So

lại giây, Huấn dạo bản * Chuyện đi về tổng * mà chàng ưng ý chàng những về nhạc mà cả về lời. Huấn khe khẽ ca theo tiếng đàn :

* Người ơi, nếu yêu tôi,
* Chớ để buồn,người trai nơi vắt vẻo...

Giọng Huấn rất ấm, nhất là vì chàng cũng muốn gởi tâm tư tới nơi xa xôi đến với một người đã từng cùng chàng * khăn nguyện cùng trời cao, tốt đẹp một vì sao, nhớ thương và hờ..*

Mùi hương thơm ngát rủ hoa đại làm cho Huấn như ngây..ngất.. tay chàng chưa ngớt gảy mà hồn phách như phiêu diêu & tạn nơi nào !

Bỗng nhiên Huấn choáng ngoảnh lại.Đứng ngay trước mặt chàng có một thiếu nữ, tuổi chừng 18, 19 trở lại, khuôn mặt hơi ngẩn,gò má hơi cao, nhìn chẳng bằng một cặp mắt long lanh mộng cười tỏi hồi !

— Thế nào, nghệ sĩ thương nhớ người nơi xa xôi thực vậy ? Nhưng có nhớ thương vô bờ* thực sự hay chỉ là lời ca ở ngoài môi, thông qua lần gió đề thôi !

Huấn không trả lời, bàng hoàng hỏi lại :

— Cô... cô là ai ? Cô ở đâu tới đây ?

Nữ lang mỉm cười, tinh quái :

— Nghệ sĩ cần gì mà hỏi gắt ? Em đi từ Bắc tới, từ Trung vô, thì em cũng vẫn là em cô khác chi đâu ? Thọc em thì chỉ cần có một tấm lòng...

Thấy Huấn tỏ mặt nhìn mình, nữ lang buồn rầu, như hối hận :

— Cô lẻ vì em đương đợi quá, để chàng phải hoàng sợ chăng ? Nếu vậy thì em thực có lỗi... vậy em xin dợi một dịp khác lại đến gặp chàng...

Huấn lắc này đã hoàn toàn trấn tĩnh. Chàng ung dung bảo :

— Đêm nay, tôi ngủ ở đây, không ngờ mà lỡ chỗ, trăn trọc không yên... Xin cô cứ lưu lại chơi, không sao hết... Thọc tôi, ở đời, đủ cuộc gặp gỡ chỉ trong chốc lát,cũng phải có tiền duyên... Cô chớ ngại tôi hoàng sợ hoặc nghĩ ngờ... chúng ta gặp nhau thì mới truyện vui đủ có là bổ con của một nhân viên ở trong công trường này, hay chỉ là một hòa linh hiển hiện...

Nữ lang gật đầu, hoan hỉ :

— Em may mắn gặp được một người không đợt như chàng thực là sung sướng... Xin chàng thứ lỗi, chính là vì đêm khuya, chợt nghe thấy tiếng đờn, giọng ca, dáng cầu, đúng ý mà em hằng ưa chuộng, nên em mạo muội đến đây, không ngoài một lợi cầu xin ; chàng hãy đừng vì ca lại thêm lo nữa...

Huấn từ tốn xin lỗi trước vì ca cũng như đờn, chàng chưa lấy gì làm hay lắm, nhưng xin tỉnh ý, chiều lòng... Nữ lang cảm ơn ngồi lên chiếc ghế dài, trong lúc lăng nghe, cặp mắt huyền như long lanh ánh lệ. Đợn song bản, thấy Nữ lang đứng lên, Huấn toan tìm lời lưu lại thì nàng đã buồn rầu, nho nhỏ nói :

— Cuộc gặp gỡ có bao đài thêm, cũng không quá được lúc vừng chiều dương lộ dạng. Em cũng chẳng muốn vì em mà chàng phải nhọc mệt, nhất là sớm mai này, công việc của chàng còn bộn bề... Chàng đã giúp em được toại nguyện ơn này chẳng giám quên, nhưng nơi lữ thứ chẳng có gì đến đáp, đành theo tích người xưa, có một chút đi vật mảu huyết của mẹ cha, xin tặng lại chàng làm kỷ niệm...

Vừa nói, nữ lang vừa cầm một chiếc kéo nhỏ, cắt một mớ tóc của mình, như nhàng đặt lên tay chàng... Một mùi hương ngào ngạt thoảng qua, khiến hiếu có phải bóc tờ những sợi tóc đen mượt kia, hay từ những hồng hoa đại vừa mới hé nở trong sương khuya ?

Huấn lại thấy tâm hồn xao xuyến, trí óc bàng hoàng... Nữ lang vẫy còn đứng đó, hay đã quay gót bước đi, Huấn không còn đủ tỉnh để mà hay biết nữa... Và Huấn chỉ thực tỉnh hẳn, khi chàng nghe thấy tiếng * kéng *. của công trường đã hết, đánh thức thấy thợ trở dậy, rửa soạn đi làm... Huấn thấy toàn thân lạnh. Chàng chẳng khỏi ngạc nhiên khi thấy mình nằm ngay dưới dất gần gốc đại mà ngủ, một tay còn khư khư ôm cây đàn, một tay thì giữ chặt một nắm tóc thề tiên xanh mướt..

Huấn có nhớ lại thì tỏ rằng hồi khuya, trong tay áy, chàng nắm giữ một nắm tóc của người đẹp áo huyền...

Huấn thấy toát mồ hôi lạnh. Chàng cố nén lòng không nói, đi làm như thường lệ, và đợi cho tới lúc tan làm, nhân ngồi ăn cơm trụ tại gia đình bác Tám, Huấn mới có lấy giọng thản nhiên, đề hỏi :

— Nè bác Tám, đêm qua, bác đọc ma, nếu tôi không phải là kẻ gan lì, chắc không giám ngủ ở dưới gốc đại qua đêm rồi !

Bác Tám cười hì hì, đáp :

— Tôi nói đêm cốt nghe chơi, nhưng nói là * dọa * thì cũng không hẳn đúng, vì đông bảo ở đây vẫn đồn : gốc đại đó có ma... Tôi không tin lắm, mặc dầu bác đích xác ngay dưới gốc đại ấy có mộ chôn một cô gái chết trong một trường hợp oan uổng đáng thương...

Rồi bác thong thả kể truyện cô gái ấy, như lời thuật lại của dân làng : nàng là một cô gái miền Trung, chàng là một người trai xứ Bắc, vì gặp gỡ mà cùng rồi bỏ quê hương, tìm tới nơi gặp gỡ, hiểu nhau, quý nhau, yêu nhau. Một hôm, nàng cất mái tóc thề để uốn cho hợp với thời trang. Đúng lúc xảy tóc vừa xong thì có máy bay giặc đến... Nàng vội vã chạy ra toan xuống hầm trú ẩn, thì chợt nhớ lời hẹn với người yêu : khi nàng chưa cắt tóc sẽ giữ lại cho chàng một món đồ gì nhỏ một thời gặp gỡ khi tóc thề chưa chấm ngang vai... Nàng vội vàng chạy trở lại tiệm uốn tóc thì đúng lúc trở ra, bị trúng đạn của phi cơ, chết gục, trong tay còn khư khư nắm chặc những lọn tóc máy đành để gợi ái...

Ngày tháng trôi qua vơi bao biến chuyển trên đất nước, chàng trai vẫn đóm đóm hồn ngàn đời chẳng biết trôi đạt nơi nào, trong khi mộ cô gái bọc phước vùi nông một nắm, bên góc cây đại hoa to bốn mùa... Ngày tháng trôi qua, như làm phẳng lần lần nấm đất người sâu mồ... Chẳng biết có phải vì lý do huyền bí, hay chỉ là một sự tình cờ, mà một thời gặp gỡ khi tóc thề còn chấm ngang vai... Nàng vội vàng chạy trở lại tiệm uốn tóc thì đúng lúc trở ra, bị trúng đạn của phi cơ, chết gục, trong tay còn khư khư nắm chặc những lọn tóc máy đành để gợi ái...

Ngày tháng trôi qua vơi bao biến chuyển trên đất nước, chàng trai vẫn đóm đóm hồn ngàn đời chẳng biết trôi đạt nơi nào, trong khi mộ cô gái bọc phước vùi nông một nắm, bên góc cây đại hoa to bốn mùa... Ngày tháng trôi qua, như làm phẳng lần lần nấm đất người sâu mồ... Chẳng biết có phải vì lý do huyền bí, hay chỉ là một sự tình cờ, mà trên một đất nơi có gái chung tình gửi nắm xương tàn, mọc lên xanh tốt và tươi tắn cỏ tóc tiên, là mười đài, như mốn tóc đã hóa dành cho người * thương nhớ vô bờ * muôn thủa.

Vụ án đã từng làm rung động giới thầy kiện khắp thế giới,sang đoạn thứ ba

MẪN TỦ, LUẬT-SƯ PIERRE JACCOUD SẼ TRẢ ĐŨA

★ CON ĐƯỜNG DẪN ĐẾN SỰ THỰC THƯỜNG LÀ QUANH CO GAI GÓC

Cuối tháng ba này, tại nhà giam Bellechasse, ở Fribourg, chủ khoa sẽ mở cửa trả lại tự do luật sư Pierre Jaccoud. Cách đây 5 năm, Tòa Đại Hình Giơ-Neo đã xử Jaccoud 7 năm cấm cố về tội sát hại Charles Zumbach, để rồi sau đó tòa Jaccoud là cô Linda Baud.

Vụ án này sôi đi được giới luật gia khắp thế giới theo rõi là vì Jaccoud vốn là cựu Thủ Lãnh Luật Sư Đoàn Giơ-Neo, cựu nghị sĩ của Tổng này kiêm Chủ Tịch Đảng Dân Quyền Tự Do Phật Thanh và Vũ Tuyên nói tiếng Pháp Thụy Sĩ, và trong trường hợp cá thể là Chủ Tịch Chính Phủ của Tổng Gơ Neo. Cho nên người ta cũng ngờ vực rằng một người quyền cao địa vị lớn như thế không việc gì lại phải tìm sự nổi tiếng với những cột bào giật gân đăng tin ám sát. Có thể nào là một đòn chính trị hại nhau bằng luật pháp chăng ?

Ngôn Luận 3 năm trước đây đã đang tải rành rọt vụ án này, và nay cũng hiện qui bạn độc giả giai đoạn thứ ba của vụ án đã từng làm sôi nổi dư luận năm châu.

Luật-sư Jaccoud biến thành... bị can.

Thơ

BUỒNG CHÌM

Ôi áo tím chiều cao nâng thành phố
Nụ nhu mì hôn nhẹ dóa mới em
Anh mênh mang sâu biển nhớ buồng chìm
Mùa hồ hạn ấm thầm xanh biếc mắt
Vòng thương yêu người cơ xin khép chặt
Đến về cùng vì tự của thời gian
Xin cho em yêu vào giấc thiên đàng
Mà thuốc ấy ban đầu anh chưa được
Mà bây giờ dây hôn anh suốt mơ
Mưa vừa mình trần phím tóc cô đơn
Anh mênh mênh theo giờm mắt ở hồn
Trong những buổi chiều buồn không tên tuổi
Trong những khoảng không gian anh chờ với
Mà mắt sâu đan nhớ tìm như
Mà ru em bằng tiếng nói hôm nào
Bằng ước vọng rừng sao sáng lối
Ôi ! những khoảng thân tiên đi rất vội
Tay trắng này sao nỡ được em ơi !
Anh vẫn đau thương đi nỗi cuộc đời.

PHƯƠNG QUỲNH CHÂM

Xin xử lại

Án xử Jaccoud 7 năm cấm cố. Nhưng ở tù mới được hai ba năm luật sư Jaccoud đã được trả lại tự do vì hạnh kiểm tốt trong nhà giam, mặc dầu là đã 2 lần toan tự tử.

Được tin sẽ được trả lại tự do ngày 30 tháng ba, luật sư Jaccoud tuyên bố với người thầy kiện hiện họ cho mình.

— Chuyện này, rõi sẽ biết tay nhau. Tôi sẽ xin xử lại.

Được tin sẽ được trả lại tự do, Jaccoud đã không khỏi thấy trong lòng hồi hộp. Những hình ảnh thân yêu của vợ con, của bè bạn, của những ngày tháng tự do mến dấu. Tình tâm trở lại, dư luận đã suy nghĩ.

Nếu bị can có tội thì hơn 3 năm tù quá lí ôi, nhưng nếu bị can vô tội, thì hỏa ra hơn 3 năm tù oan ức ? Và người ta chỉ còn nhớ lờ mờ rằng bị can có lúc phải nằm trên cáng để xa khai, có lúc như mất hẳn, có lúc lý trí lại như lặng tỉnh, để tự bảo chữa giới hơn cả người biện hộ... Hình ảnh lu mờ ấy đã dần kết luận là Jaccoud đã đôi khi cũng bất lực, không tìm thấy sự thực ở nhỏ nào ?...

Cuộc đời tuần tự trôi

Như một cuộc sống thẳng dưới cầu, cuộc đời tuần tự trôi. Cô đào Linda Baud, người đẹp mang tên là «Pompadour», một hồi nổi tiếng khắp giới ăn chơi (Dolce Vita) của Giơ-Neo ngày nay đã có chồng, mang tên bà hiền lành là bà Rosset.

André Zumbach, con trai cựu nạn nhân, người dựng ra tổ cáo Jaccoud cũng đã lấy vợ.

Quả bom ngày mùng 1 tháng 5 năm 1958

22 giờ 30 ngày mùng 1 tháng 5 năm 1958, dưới tròi bình thản của Thụy Sĩ, tiếng súng nổ, tiếng người kêu, và hôm sau báo chí đăng tin 8 cột.

(Xem tiếp trang 7)

TRUYỆN LẠ 4 Phương

PHỤ NỮ PHÁP THÍCH SẮM XE HƠI

Tại Pháp, người ta vừa làm một cuộc thăm dò có tính cách xã hội, đặt câu hỏi để các bà các cô trả lời. Câu hỏi đó như sau : « Nếu bà (hay cô) có một triệu quan cũ (10 vạn bạc VN theo hối xuất chính thức), bà (hay cô) sẽ mua gì ? »

Kết quả cho biết : 70% thích sắm xe hơi, 23% sắm đồ dùng trong nhà, 5% đi du lịch và 2% sắm sửa trang điểm.

Kể lượn tin thấy đề tài có vẻ hấp dẫn, liền có sáng kiến tặt thưởng đem lại 10 ngàn quan gọi, trong đó có đủ cả bà lẫn cô. Thì ở ngoài tận nhà 3 người lấy tiền cho vay lãi, 2 người bỏ ra vài ngàn mở áo, 1 người sắm nữ trang. Hỏi tại sao không chi nào sắm xe hơi ?* thì đều trả lời : « Có xe hơi chỉ làm đầy tớ xe, đưa đón đem thêm nhọc xác. Và lại bọn phải yếu chẳng thì sớm nay vẫn thường được quyền đi... hoặng, sắm làm gì cho phí tiền ? !

CON CỌNG : BIỂU HIỆU NƯỚC ẤN ĐỘ ?

Mỗi nước, tuen thế giới thường chọn một con vật hoặc một loại cây để làm huy hiệu cho nước mình. Chẳng hạn nước Mỹ chọn con chim Phượng Hoàng, nước Đức (Tây Đức) chọn con đại bàng, nước Úc chọn con đại thử (Cang-gu-ru), Việt Nam ta thì chọn khóm trúc (biểu hiệu của người quân tử) v-v... Gần đây, tại Ấn Độ, thủ tướng Nê-Ru dự tính sẽ chọn con công làm quốc huy cho Ấn Độ.

Công cũng hy vọng lại gặp, song to con hơn và thật lẽ tốt mã hơn. Mặc dầu không thấy thủ tướng Nê-Ru sẽ chọn con công nào song người ta đoán ông sẽ chọn con công trống,vì công trống mới tốt mã,chứ công mái thì chán phèo, lông lá xác xơ !

Người ta tự hỏi : phải chăng ông Nê Ru chọn con công là vì dưới cổng sọ ra như cái bánh xe, trông tương tự như cái bánh xe in trên quốc kỳ Ấn Độ ?

GIA ĐÌNH KỶ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

Tay ngà và SÚNG THÉP

Hồi-ký của NGA-HUYÊN (Phụ Nữ ban quản-trị)
VŨ-BÌNH ghi lại

(Tiếp theo)

CÓ PHẢI NHÀ BÁO NÀO CŨNG NẶNG VỀ PHONG TRÀO QUỐC-SỰ HAY CHĂNG ?

Mình chưa kịp đáp lời gì thì ông ta lại nói viết và giấy ra như mình ghi tên và địa chỉ. Thật không biết có phải hễ là nhà báo thì người tăng như thế không Nếu không thì sao lại bắt giấy bảo mình cho biết địa chỉ. Ông ta đã biết mình đứng ở hội nào đâu mà « làm tăng » thế ? Nhưng rồi cái miệng ông ta cũng lẹ làng lắm. Ông bảo :

— Cô ghi cho tôi địa chỉ của cô, và ngày bảy giờ tôi sẽ giúp cô một số tiền để xây xài trong lúc đi họp để nhờ cô ghi chép cho tôi một sự tình hoạt trong khóa và ngoài khóa. Tôi cần các điều đó. Cô ghi đi !

Không phải vì nghe nói tới số tiền ông ta sẽ biếu mình mà tôi nghe theo lời ông ta, mà chỉ là vì cử chỉ của ông ta có vẻ thành thật và sốt sắng quá, làm cho mình lỡ lòi cuộc. Tôi dòn lấy bút giấy ghi địa chỉ cho ông ta và nghĩ thầm rằng : Ông này có phúc. Nghề ghi nhật ký là cái nghề của mình mà.

Thế rồi ông mốc tiền lấy từ giấy nam trăm đồng đưa cho bà mình để xin phép biếu mình. Bà mình bảng khuâng không biết đáp thế nào thì ông ta đã say qua mình mà rằng :

— Có cái đi, để tôi nhờ cô một việc * khó khăn * này nữa. Xin cô làm ơn.

Mình nghe hai tiếng « làm ơn » nên cầm lấy tấm giấy bạc. Ông ta nói :

— Cũng cuộc chiến đấu trong giai đoạn này cần tới cả con nít, ông già bà lão nữa, cho không riêng gì thanh niên, phụ nữ. Nếu như phụ nữ các cô mà biết xử dụng vũ khí và đảm chiến đấu cả, thì thật là... Tôi có thể nói là : toàn dân tham gia chiến đấu. Đàn bà con gái của nước mình đông lắm. Đông hơn đàn ông con trai. Vậy tôi nhờ cô làm thế nào viết, hoặc ghi chép hết thảy mọi sinh hoạt, và các ưu điểm của không, cùng như các khuyết điểm.

Bây giờ thì hình như tôi có cần giác như đã quen ông ta. Tôi nghĩ rằng ông ta hiện là một bạn cộng tác với mình. Vì lẽ đó tôi mới bọn dạ kê mộng gáu tai ông ta mà nói lớn lên rằng :

— Thưa ông ! Ông cần chi về các điều đó ?

Ông ta cười hiền lành, nhưng có vẻ bí mật lắm ! Ông đáp...

— Thưa cô... để tôi học tập ạ !

Mình thấy hơi kỳ. Ông này mà học việc này làm chi ? Tò mò, tôi hỏi kỳ xem cái con người ma các gì sự tò gió thộp lá trang nhà này có phải là cô tình hay chiêu phụ nữ không. Tôi hỏi :

— Thưa ông ! Công việc chiến đấu của phụ nữ có khác phận lưu đối với nam giới, cho nên hỏ chỉ là bán quân sự thôi. Nếu ông muốn học...

(Xem tiếp trang 2)

Cuộc Đi Thăm

LÀU VẬT

Chàng đến gặp nàng, bảo :

— Này em, hôm nay anh mua ba vé chiếu bóng ở REX, suất 9 giờ tối...

— Sao không mua hai, mua ba về làm gì ?

Chàng cười, đáp :

— Thì một vé cho ba pa em, một vé cho bà ma-măng em, một vé cho chú Ba, em của em... Còn chúng mình thì... ở nhà !

HỘP THƯ MNMT

HÀI KHÔNG ĐANG

Trả thù (L.), Có thai (M.M.), Chuyện khó tin (P.N.), Tối sáp cưới vợ (D.H.), Tình cảm (K.L.), Đã vỡ (P.), Chịu dụng (C.T.), Đợi chờ (C.L.), Dân thịt người (ĐM.), Số đen, Miếng khoái lạng (T.T.), Bắt ngờ (B.H.), Nếu ngày xưa (P. B.H.) Giá thật (N.V.)

— Ông TRẦN-ĐÌNH-LỤC Sg. 25-5 Mậu Dần : 22-6-1938

— Ông HOÀNG-HỢP-CÀNG (Chi Hoa)

a) Ông nên tìm mua « Lịch Âu Tân » trong đó có chỉ rõ ngày tháng thụ thai.

b) Các vé số đó đều không trúng

— Bạn NG.THANH-ĐIỆP Sg

a) Những bài sưu tầm đó lấy tài liệu ở nhiều sách, không bản lẻ dịch mà cũng không bản là phỏng tác.

b) Đó là cuốn « Electricity » của Mandelbaum, và « Our friend the atom » của W.Disney.

c) Xin lưu ý để nghị đánh số bài của bạn

d) Nếu có dịp chúng tôi sẽ cho xuất bản loại sách đó.

Bạn T.N.Q. (Phú-Nhuận)

a) Các vé số XHGĐ đó không trúng

b) Hoàn tới 9-5-63.

— Ông HOÀNG THÁI SƠN (Phú Nhuận)

Các vé số 10 Cc đó không trúng

— Ông J. LƯƠNG THÁI (Phú Nhuận)

a) Chưa có kết quả

b) Các vé VS không trúng

— Ô.PHONG KIM PHƯƠNG (Saigon)

a) Vé số PQT hoàn tới 9-5-63

b) Không như ngày vé giờ sinh thì sao xem số vận ?

— Bạn V.P (Saigon)

Không trúng.

HÀ-MAI-LAN

MỘC LINH

CHIẾU

Cỏ đồng đã dệt chiếu là một loài cây thương mọc ở miền duyên hải các xứ nhiệt đới. Cây có hột nước rất mau, do đó những nơi cứa biển được nhà cầu hãi người ta thường trồng cỏ để cho đất chóng khô, chóng hết chất nước mặn và chất trồng đất phù sa, sau đó mới trồng trọt các thứ cây ăn quả hoặc ngũ cốc.

Người mình thường có tật thích xài hàng ngoại hóa, cũng vì thế nên có nhiều người thích dùng chiếu Nam Vang. Thật ra chiếu Nam Vang không tốt hơn gì chiếu đệt tại Việt Nam tuải lại nhiều khi còn tồi hơn, vì đệt không kỹ. Chiếu Nam Vang chỉ dùng một thời gian ngắn thì cỏ bị dòn, dễ gãy.

Chiếu đệt tại Việt Nam rất tốt, rất bền. Khi mua chiếu bạn nên chọn chiếu dầy, cỏ trắng. Loại chiếu đệt bằng cỏ nhỏ nhưng lúc dùng ít lâu là nhàu ra chỉ cỏ cách...vết đi.

Khi mua chiếu về nên đem giặt ngay — nhà bằng thường phơi sương hoặc vảy nước mười chiếu dầy và nặng (đối hợt nước). Chiếu giặt song cần phơi khô ngay, vì sợi dày dệt chiếu không chịu nước.

Muốn khỏi rách nhàu tai sung quanh chiếu nên * cạp * một lần vải (ngày xưa thường viền bằng vải đỏ, nên gọi là chiếu cạp điều).

HÀ-MAI-LAN

— Ông TRẦN-ĐÌNH-LỤC Sg. 25-5 Mậu Dần : 22-6-1938

— Ông HOÀNG-HỢP-CÀNG (Chi Hoa)

a) Ông nên tìm mua « Lịch Âu Tân » trong đó có chỉ rõ ngày tháng thụ thai.

b) Các vé số đó đều không trúng

— Bạn NG.THANH-ĐIỆP Sg

a) Những bài sưu tầm đó lấy tài liệu ở nhiều sách, không bản là dịch mà cũng không bản là phỏng tác.

b) Đó là cuốn « Electricity » của Mandelbaum, và « Our friend the atom » của W.Disney.

c) Xin lưu ý để nghị đánh số bài của bạn

d) Nếu có dịp chúng tôi sẽ cho xuất bản loại sách đó.

Bạn T.N.Q. (Phú-Nhuận)

a) Các vé số XHGĐ đó không trúng

b) Hoàn tới 9-5-63.

— Ông HOÀNG THÁI SƠN (Phú Nhuận)

Các vé số 10 Cc đó không trúng

— Ông J. LƯƠNG THÁI (Phú Nhuận)

a) Chưa có kết quả

b) Các vé VS không trúng

— Ô.PHONG KIM PHƯƠNG (Saigon)

a) Vé số PQT hoàn tới 9-5-63

b) Không như ngày vé giờ sinh thì sao xem số vận ?

— Bạn V.P (Saigon)

Không trúng.

HÀ-MAI-LAN

NHÀ THỜ ĐỨC BÀ

Số 26 Tiểu-thuyết phóng tác của HOÀNG HẢI THỦY—Nguyên-bản «NOTRE DAME DE PARIS» của VICTOR HUGO

(Tiếp theo)

PHẦN THỨ TƯ

III

ANH KÉO CHUÔNG

Sự sống động ấy thực đã phô bày với những người biết rằng Quadimôđô đã sống. Nhà Thờ Đức Bà Ba-Lê hiện nay hoang vắng, bất động, im lặng như một tòa nhà chết. Người ta cảm thấy trong Giáo-đường ấy thiếu một cái gì. Toa tiến trúc ấy trống rỗng. Chỉ còn là một bộ xương, linh hồn đã đi khỏi, khỏi đã ấy như một cái vương sọ có đôi lỗ mắt, nhưng không còn tia nhìn.

IV

CON CHÓ VÀ ÔNG CHỦ

Nhưng có một người mà Quadimôđô không thù không oán, một người được anh yêu thương nặng với Giáo-đường. Người đó là Phó Giáo-chủ Văn-Phạn.

Chuyện đó thật đơn giản. Ông Văn-Phạn cứu sống Quadimôđô, nuôi dậy anh. Từ ngày chịp chông biết đi, anh đã bước những bước đầu tiên quanh gối ông thầy tu. Mỗi lần bị chó đuổi, hoặc bị bọn trẻ con ném đá, Quadimôđô cũng chạy đến nấp dưới chân ông Phó Giáo-chủ. Ông Văn-Phạn dạy anh nói, dạy anh đọc, dạy anh viết. Sau cùng ông đã ban cho anh một đặc ân quí báu nhất đời : ông cho anh làm người kéo chuông Nhà Thờ Đức-Bà. Cho kẻo chuông Quadimôđô cũng như là gã Nàng Juliette cho chàng Roméo.

V - VI

HAI THẦY TRÒ

Vào năm 1482, Quadimôđô vào khoảng hai mươi tuổi, Phó Giáo-chủ Văn-Phạn ba mươi sáu : một người lớn lên, một người già đi.

Văn-Phạn không còn là chàng sinh viên trẻ tuổi, ham học, mơ mộng biết nhiều điều và cũng không biết nhiều điều như trước nữa. Giờ đây, ông đã trở thành một linh-mục nghiêm trang, buồn rầu, một nhà chân đức lành hiền loài người.

Phó Giáo-chủ Văn-Phạn vẫn không bỏ chuyện học, vẫn ăn ngủng lo làng cho cậu em. Nhưng cũng vội thời gian, nỗi say mê ấy chen lấn một niềm cay đắng. Với ngày, với tháng « tượng ngạo cũng trở thành làm ». Ông anh mạo cụ em là một tình viên kiêu mẫu, chăm chỉ, ham học, giỏi giang khá tình. Vượng hơn một thời cấp nhật định chẳng lại cùng lạo uốn nắn cưng nựng làm vườn, chỉ hoàng cành là về phía ánh nắng mặt trời và quê mắt, cậu Văn-Phạch cũng chỉ phát triển mạnh về các mục lướn bóng, chơi bời, cờ bạc, rượu chè, trai gái...

Lớn lên, Văn-Phạch trở thành một thiếu-niên ngỗ nghịch, quậy phá. Cái tánh ngỗ nghịch của anh làm cho đầu lòng mày của Phó Giáo-chủ Văn-Phạn phải cau lại nhiều lần, nhưng anh vui vẻ, có duyên và dễ thương. Cái duyên của anh lại làm cho khắc làm mày nghiêm khắc của ông anh phải nở nhiều nụ cười, dù đó chỉ là những nụ cười mỉm. Anh được vào học trong cái trường mà trước kia, ông Phạn đã học. Đến giám-đốc nhà trường trước kia hành diện vì ông anh bao nhiêu thì nay lại khổ vì cậu em bấy nhiêu. Hình thức không phải lại giảng cho cậu Phách năm bay bài luận lý thật dài, và cậu nay chịu khó nghe. Nhưng như nước đổ đầu vịt, sau khi đứng vẫn nghe ông anh dạy bảo và ưu thuật được của ông nay ít tiếng, ra tiếng phải, thì cậu lại chẳng nào tật ấy. Nhà trường thường gửi thư đến tố cáo những vụ phạm pháp của anh với ông Phó Giáo-chủ. Lúc thì anh can tội bắt mạt bọn học trò nhà giàu mới vào học, bắt bọn này phải nộp tiền mới lộ cho anh, khi thì anh tổ chức đặt một lô hợp sinh đi ăn quỵt, hoặc đẹp phá các quán ăn.

Thật vọng vì đứa em, Phó Giáo-chủ Văn-Phạn chỉ còn vui với việc nghiên cứu khoa học. Ông càng trở nên nghiêm khắc và u buồn hơn.

*Trong thời gian gần đây, người ta thấy ông tổ ra thù ghét bọn dân du mục. Ông đã xin ông Giám-mục ra lệnh cấm tuyệt bọn gái du mục không được đến nhảy múa, đánh trống trên sân trước cửa Nhà Thờ. Ông còn đó hô sắc các vụ phù thủy vừa ra xem lại, những người bị xử tử bọn gái du mục có « liên lạc * với những tay sai của Ác-Quỷ trong lời heo, khi và đê.*

OOO

Như chúng ta đã thấy, hai thầy trò Phó Giáo-chủ Văn-Phạn không được dân chúng có cảm tình mấy. Khi ông Phó Thầy Tu và Anh Gù kéo chuông Nhà Thờ cùng đi với nhau qua những phố chật hẹp quanh Nhà Thờ, người ta vẫn thường thốt ra những lời xỏ xiên bóng gió. Khi thì bọn trẻ con tinh nghịch nhổ nước bọt vào người Anh Gù, khi thì một cô gái lẳng lơ hất ghẹo ông thầy tu. Nhưng những lời xỏ xiên cay độc nhất đều không lọt vào tai hai thầy trò : Quadimôđô không nghe tiếng vì anh điếc, còn ông Văn-Phạn thì mải suy nghĩ.

(Còn tiếp)

TỪ THÀNH ĐẾN TỈNH

(Tiếp theo trang 1)

TIN CẦN BIẾT

Nha Viễn Thông Bộ Nội Vụ vừa tuyên dụng 50 chuyên viên vừa chỗn máy mỗ kiểm tốt sẽ đi phục vụ tại các tỉnh với điều kiện phải có bằng tiểu chứa máy mỗ và bằng lái xe. Đơn sẽ được thâu nhận từ nay đến 30-3-63 tại Nha Viễn Thông B.N.V đường Phạm Ngũ Chánh Saigon.

1 NGƯỜI THỢ SẮP CHỮ BÁO HOA VẬN UỐNG DẦU NÓNG

SAIGON.— Lúc 2 giờ chiều hôm qua, thừa lúc không ai ở nhà, anh Lê (ở hàm lầu ba đường Thái Phú Chợlớn, làm thợ sắp chữ cho báo Hoa Vân) uống dầu nóng tự tử. Khi có người hay biết vội vàng đưa đi bệnh viện cứu cấp, nhưng vì chất độc đã thấm, nên vừa đến nơi thì anh tắt thở. Nghe đâu anh Lê bị bệnh đau tim rất nặng, nên buồn mà tự tử.

(T.T)

CHỊ ĐỘI CẦN EM BÉ

BIÊN HÒA.— Trưa 10-3 em Nguyễn văn Sẻn (6 tuổi) con một ông tài xế lẻ xe Hồng thập Tự ở xã Phước Lộc, thấy 2 con cọp cần nhau ở trước cửa, chạy lại xem. Bất ngờ 1 trong 2 con cọp nầy xông tới cắn em 1 cái thật sâu vào tràn. Nhiều người bảo con cọp nầy là con mái vật đem con Sẻn vào nhà thương chích thuốc ngừa.

(T.H)

Tiếp theo H trang 1

Tối đây, tượng Kim Thân Phật Tổ vì đại, trăng như tuyết, nổi bật trên nền trời xanh, hiện ra trước mắt khách. Đến một đoạn đường nữa thì đến một chân thang phía trái, tượng thêng thênh, cao vời vợi. Ngước mắt nhìn lên : ngôi Bảo Tháp bằng vì huy hoàng vợt thẳng lên không trung, ngạo nghễ. Hai bên vẻ thang tượng lớn là rồng lá uốn mình, tượng trưng cho luật hiền chuyên muốn ngăn sắc thái của vũ trụ, nhắc cho khách hành hương cái tinh chất hòa là tuyệt đối của Vạn pháp. Trên đầu thang là hai sư tử, vốc độ vừa có khả năng uy nghiêm, tượng trưng cho đại hùng, đại lực. Lên đến sân, hương phả đồng ngày đưới chân Tháp, một Thạch án tinh anh trên có bia đá khắc chữ chân "Minh sơn bất sư Thanh ca Mẫu xi Phật ».

Nơi bên gốc Tháp, trong bốn cái đỉnh có đặt chung Đất thánh tại Lumbini, Uruvela, Isipatana và Kusinara là nơi Đức Phật đản sanh, thành đạo, chuyển pháp luân và nhập niết bàn, để tiêu biểu cho 4 chữ «Đông tâm" ở Ấn Độ. Theo các phật ngôn thờ nhất trên đây, người nào có tâm đọc nhiệt thành, khi đến chiêm bái bốn nơi " Đông tâm " sẽ được phước báu vô lượng và được siêu sanh về nhàn cảnh.

Trong Bảo tháp cũng như trong Kim Thân Phật Tổ đều có xá vị Ngọc Xá Lợi Phật Tổ Thích Ca Mâu Ni. Xá Lợi, tiếng Phạn là Sarira dhatu, có nghĩa là tượng đức Đức Phật. Xá Lợi được xem như vật kỷ niệm vô giá, trên châu quí hiếu trên đời không thể tính bằng, nên các nước xa gần đều muốn có một phần để lập đền thờ cũng công cho bổ tính thường ngày đến thành hương chiêm bái, như thời Thế Tôn còn tại thế.

Theo truyện tích thì hai thế kỷ sau khi Đức Phật nhập Niết bàn, vua A-xa-tu-la Ajatasatu và Kushara là nơi Đức Phật đản sanh, thành đạo, chuyển pháp luân và nhập niết bàn, để tiêu biểu cho 4 chỗ